

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-1.720.10.2023.JG

Warszawa, 2 czerwca 2023 r.

DECYZJA DNR-1/19/2023

Na podstawie art. 33a ust. 1 pkt 1 w związku z art. 12 ust. 2 oraz art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie nałożenia kary za niepowiadomienie organu nadzoru o tym, że produkt: „Kolczyki 20 pack Sinsay złote” o numerze 5372K-GLD nie spełnia wymagań bezpieczeństwa, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę LPP spółka akcyjna z siedzibą w Gdańsku karę pieniężną w wysokości 20 000 zł (słownie: dwadzieścia tysięcy złotych 00/100), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

W marcu 2023 r. kolczyki zostały notyfikowane przez estoński organ nadzoru rynku do unijnego systemu szybkiej wymiany informacji na temat produktów niebezpiecznych Safety Gate RAPEX pod numerem A12/00563/23. Z notyfikacji wynika, że produkt może stwarzać poważne zagrożenie dla zdrowia z powodu nadmiernej ilości kadmu. Pierwiastek ten może gromadzić się w organizmie człowieka i powodować uszkodzenia nerek, kości oraz choroby nowotworowe.

Podstawę do powyższej notyfikacji stanowiły wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych na zlecenie estońskiego organu nadzoru, które wykazały nadmierną ilość tego pierwiastka w produkcie (do 70 % wartości wagowej).

Pomimo wiedzy o tym, że ww. produkt nie jest bezpieczny, przedsiębiorca LPP spółka akcyjna z siedzibą w Gdańsku, który wprowadził go na rynek, nie przekazał Prezesowi

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) powiadomienia sporządzonego zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 2005 r. w sprawie wzoru powiadomienia o produkcie, który nie jest bezpieczny (Dz. U. Nr 80 poz. 649; dalej: „rozporządzenie”). Przedsiębiorca podjął natomiast działania mające na celu wycofanie ze sprzedaży produktu: „Kolczyki 20 pack Sinsay złote” o numerze 5372K-GLD¹ w związku z niespełnieniem przez ten produkt standardów jakości, co potwierdza, że był świadomy tego, iż produkt nie jest bezpieczny. Zaniechanie to stanowi naruszenie obowiązku określonego w art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222; dalej: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”). Zgodnie z przywołanym przepisem, producenci i dystrybutorzy, którzy uzyskali informację, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny, zobowiązani są powiadomić o tym niezwłocznie organ nadzoru.

W związku z powyższym, na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775; dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego”), Prezes UOKiK pismem z 31 marca 2023 r. powiadomił przedsiębiorcę LPP spółka akcyjna z siedzibą w Gdańsku (dalej: „strona postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej za niewykonanie obowiązku określonego w art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. W tym samym piśmie Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o prawie do czynnego udziału w postępowaniu, w szczególności o prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 31 marca 2023 r. - k. 26-29 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 19 kwietnia 2023 r. strona postępowania poinformowała, że niewypełnienie obowiązku określonego w art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktu było spowodowane nieprawidłowym przepływem informacji w strukturach wewnętrznych przedsiębiorstwa, w związku z wdrażaniem w marcu 2023 r. nowego systemu informatycznego. Strona oświadczyła, że produkt wprowadziła na rynek w styczniu 2023 r.

¹ <https://www.sinsay.com/pl/pl/komunikat>

w łącznej liczbie 15 178 sztuk, a w ramach prowadzonej akcji wycofane zostały ze sprzedaży wszystkie sztuki produktu, które znajdowały się w salonach sprzedaży strony w dniu 11 lutego 2023 r., z czego 2 259 sztuk zostało poddanych utylizacji. W tym samym piśmie strona postępowania wniosła o odstąpienie od wymierzania kary administracyjnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, z uwagi na fakt nieumyślnego naruszenia przez stronę postępowania obowiązku wynikającego z art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Ponadto do pisma załączono formularz powiadomienia o produkcie, który nie jest bezpieczny, wyszczególnienie liczby sztuk i dat wprowadzenia produktu 5372K-GLD oraz protokół przekazania towaru do utylizacji.

Dowód: pismo strony postępowania z 19 kwietnia 2023 r. wraz załącznikami- k. 30-41 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 28 kwietnia 2023 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do wyjaśnienia rozbieżności pomiędzy liczbą produktów wycofanych z rynku i zniszczonych, a liczbą stanowiącą sumę produktów pozostających na stanie w poszczególnych oddziałach spółki LPP. Ponadto Prezes UOKiK poinformował stronę, że przesłane wraz z pismem z 19 kwietnia 2023 r. załączniki stanowią niepoświadczone za zgodność z oryginałem kserokopie, a tym samym – aby mogły zostać uznane za dowód w niniejszej sprawie – niezbędne jest przekazanie ich we właściwej formie. Dodatkowo Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami postępowania i wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie dowodów i materiałów.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 28 kwietnia 2023 r. - k. 42-44 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 16 maja 2023 r. strona postępowania wyjaśniła, że różnica we wskazanych liczbach wynika z faktu, iż nie wszyscy dystrybutorzy przekazali zmagazynowane przez siebie produkty do centralnego magazynu. Jednocześnie strona oświadczyła, że obecnie jest w trakcie odbierania przedmiotowego produktu od dystrybutorów w celu ich utylizacji,

a proces ten powinien zakończyć się do końca czerwca 2023 r. Ponadto strona potwierdziła, że 11 lutego 2023 r. o godz. 00:00 wszystkie produkty zostały zablokowane w centralnym systemie kasowym, co uniemożliwiło ich sprzedaż w sklepach sieci LPP oraz sklepach spółek zależnych, jak również poprzez ich strony internetowe. Przekazała również potwierdzony za zgodność z oryginałem protokół przekazania towaru do utylizacji.

Dowód: pismo strony postępowania z 16 maja 2023 r. - k. 47-50 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca LPP spółka akcyjna z siedzibą w Gdańsku wprowadził produkt: „Kolczyki 20 pack Sinsay złote” o numerze 5372K-GLD na rynek i jest ich producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym – działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie, bądź do niego dołączając, swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie, a także osobę, która naprawia lub regeneruje produkt. Mimo, że w informacji o produkcie niebezpiecznym, załączonej do pisma z 19 kwietnia 2023 r., strona postępowania wskazała, iż kwestionowane produkty zostały sprowadzone z Chin, a ona pełni funkcję ich dystrybutora, Prezes UOKiK uznał ją za producenta w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a ww. ustawy. Kod EAN (5905035773347) umieszczony na opakowaniu i zweryfikowany przez organ nadzoru za pomocą wyszukiwarki GEPiR, wskazuje na ww. przedsiębiorcę jako podmiot odpowiedzialny za kwestionowany produkt. Ponadto marka Sinsay jest jedną z marek należących do spółki będącej stroną postępowania.

Wszczęcie postępowania w sprawie nałożenia kary, o której mowa w art. 33a ust. 1 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, jest konsekwencją naruszenia przez stronę postępowania obowiązku powiadomienia Prezesa UOKiK, że „Kolczyki 20 pack Sinsay złote” o numerze 5372K-GLD, wprowadzone przez nią na rynek, nie są bezpieczne. Zaniechanie strony postępowania jest naruszeniem art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym

bezpieczeństwie produktów, który stanowi, że producent i dystrybutor, którzy uzyskali informację, iż wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny, są zobowiązani powiadomić o tym niezwłocznie organ nadzoru.

Zgodnie z art. 33a ust. 1 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, organ nadzoru może, w drodze decyzji, nałożyć na producenta lub dystrybutora karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł za niewykonanie obowiązku określonego w art. 12 ust. 2 powyższej ustawy.

Przedmiotem niniejszego postępowania administracyjnego było zatem wyjaśnienie i ustalenie okoliczności niepowiadomienia Prezesa UOKiK przez przedsiębiorcę LPP spółka akcyjna z siedzibą w Gdańsku, o tym, że „Kolczyki 20 pack Sinsay złote” o numerze 5372K-GLD nie są bezpieczne.

Należy zauważyć, że art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów wdraża art. 5 ust. 3 dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów. (Dz. Urz. UE L 11, 15.01.2002 r., str. 4–17), zgodnie z którym: *„W przypadku gdy producenci i dystrybutorzy, na podstawie posiadanych informacji i wiedzy zawodowej, wiedzą bądź powinni wiedzieć, że produkt, który wprowadzili na rynek, stanowi zagrożenie dla konsumenta, które jest nie do pogodzenia z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa, zobowiązani są oni do niezwłocznego poinformowania o tym fakcie właściwych władz Państwa Członkowskiego, stosownie do warunków ustanowionych w załączniku I, w szczególności podając szczegóły działania, jakie zostało podjęte celem zapobieżenia zagrożeniu konsumenta. Zgodnie z procedurą określoną w art. 15 ust. 3, Komisja dostosowuje szczegółowe wymogi związane z obowiązkiem udzielania informacji ustanowionej w załączniku I.”*

Zatem sama procedura oraz zakres obowiązków zostały określone w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/417 z dnia 8 listopada 2018 r. ustanawiającej wytyczne dotyczące zarządzania unijnym systemem szybkiej informacji „RAPEX” utworzonym na mocy art. 12 dyrektywy 2001/95/WE w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów oraz funkcjonującym w jego ramach systemem zgłoszeń (Dz. Urz. UE L 73 z 15.03.2019 r., str. 121; dalej: „decyzja wykonawcza”).

W punkcie 3.3.1 decyzji wykonawczej określono, że podmioty gospodarcze nie są bezpośrednio zaangażowane w przekazywanie zgłoszeń w aplikacji RAPEX, natomiast w przypadku produktu stwarzającego zagrożenie informują niezwłocznie właściwe organy

we wszystkich państwach członkowskich, w których został on udostępniony. Na gruncie prawa polskiego szczegółowe regulacje odnoszące się do realizacji tego obowiązku zawiera rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 2005 r. w sprawie wzoru powiadomienia o produkcie, który nie jest bezpieczny, wydane na podstawie art. 12 ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Celem procedury zgłoszeniowej jest umożliwienie właściwym władzom monitorowanie, czy przedsiębiorcy odpowiedzialni za bezpieczeństwo produktów podjęli odpowiednie środki w celu uniknięcia zagrożeń, jakie niesie ze sobą produkt już wprowadzony na rynek, a w miarę potrzeby – nakazywanie im dodatkowych środków zapobiegawczych. W związku z powyższym, organy nadzoru rynku muszą otrzymywać odpowiednie informacje umożliwiające im dokonanie oceny, czy dany podmiot gospodarczy podjął wystarczające środki odnośnie niebezpiecznego produktu. Należy zauważyć, że ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów uprawnia władze do żądania dodatkowych informacji, gdyby uznały one, że nie są w stanie ocenić, czy przedsiębiorca podjął wystarczające środki w odniesieniu do niebezpiecznego produktu.

Zasadą jest konieczność niezwłocznego powiadomienia Prezesa UOKiK o tym, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny, co wynika wprost z treści art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Wyjątki od tej zasady ustawodawca wskazał w § 3 rozporządzenia.

W toku postępowania Prezes UOKiK ustalił, że strona postępowania naruszyła art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, bowiem niezwłocznie po uzyskaniu informacji o prawdopodobieństwie niespełniania wymagań bezpieczeństwa przez „Kolczyki 20 pack Sinsay złote” o numerze 5372K-GLD, potwierdzonej w badaniach laboratoryjnych przeprowadzonych na zlecenie estońskiego organu nadzoru, nie przekazała zgłoszenia polskiemu organowi nadzoru (Prezesowi UOKiK), do czego była zobligowana przepisami ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktu. Fakt ten jest bezsporny i nie został zanegowany przez stronę postępowania. Informację o tym, że kolczyki nie są bezpieczne, strona postępowania przekazała dopiero w toku niniejszego postępowania, przy piśmie z 19 kwietnia 2023 r. Swoje zaniechanie tłumaczyła utrudnionym przepływem informacji w związku z wprowadzeniem nowego systemu informatycznego, a niedopełnienie obowiązku określiła jako niezamierzone.

Zgodnie z art. 33a ust. 1 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za niewykonanie obowiązku określonego w art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów Prezes UOKiK może nałożyć na dystrybutora karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł. Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na dystrybutorów na tej podstawie mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich – względnie samo zagrożenie nimi – stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno–wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania, a także przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli powinna stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 1 pkt 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązku. Zatem przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia przez stronę postępowania obowiązku wynikającego z art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. W świetle tego przepisu, jeżeli przedsiębiorca (zarówno producent, jak i dystrybutor) odkryje, że którykolwiek spośród oferowanych przez niego produktów nie jest bezpieczny, musi niezwłocznie powiadomić o tym Prezesa UOKiK. Ponadto taki przedsiębiorca musi podjąć działania, aby zapobiec szkodom, jakie może wyrządzić niebezpieczny produkt. Ma to zasadnicze znaczenie dla ochrony zdrowia, a nawet życia konsumentów, którzy są w posiadaniu produktu, który nie jest bezpieczny, a na skutek niedopełnienia przez przedsiębiorcę obowiązku określonego w art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów – pozostają w nieświadomości co do zagrożenia stwarzanego przez dany produkt.

Prezes UOKiK jest organem sprawującym nadzór nad ogólnym bezpieczeństwem produktów w zakresie określonym ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów (art. 13 ww. ustawy). W ramach tego nadzoru Prezes UOKiK m.in. gromadzi informacje dotyczące bezpieczeństwa produktów i powiadomienia przedsiębiorców o produktach niebezpiecznych. Poinformowanie o tym, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny, stanowi

ustawowy obowiązek producentów i dystrybutorów (art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów), a jego dopełnienie przez te podmioty daje organowi nadzoru możliwość monitorowania procesu wycofywania produktu z rynku i ewentualne korygowanie działań przedsiębiorcy do czasu jego skutecznego zakończenia.

Niniejsze postępowanie dotyczy naruszenia obowiązku informacyjnego, ale warto podkreślić, że informacja ta dotyczy produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, stwarzającego poważne zagrożenie dla zdrowia konsumentów. Niepowiadomienie Prezesa UOKiK przez stronę postępowania, która jest odpowiedzialna za ten produkt, utrudniło organowi nadzoru stałe monitorowanie działań strony podejmowanych w celu wycofania z rynku produktu niebezpiecznego.

Należy podkreślić, że strona posiadała informację o zagrożeniu stwarzanym przez kolczyki, ponieważ kontrola estońskiego organu nadzoru miała miejsce w jednym z jej sklepów, a po drugie – zgodnie z jej oświadczeniem – już w lutym 2023 r. zablokowała sprzedaż kolczyków w należących do niej sklepach. Strona postępowania w żaden sposób nie wykazała, jak wdrażanie nowego systemu informatycznego uniemożliwiło jej powiadomienie Prezesa UOKiK o produkcie niebezpiecznym. Również sam organ nie widzi takiej zależności. Poza tym, jak wynika z pisma strony z 19 kwietnia 2023 r., wdrożenie systemu miało miejsce w marcu 2023 r., zablokowanie sprzedaży kolczyków – już 11 lutego 2023 r., a badania przeprowadzone na zlecenie estońskiego organu w ramach kontroli prowadzonej w jednym ze sklepów strony postępowania – w styczniu 2023 r. Strona miała więc czas na dopełnienie ustawowego obowiązku, który powinien być wykonany niezwłocznie po powzięciu informacji.

Jako okoliczność obciążającą Prezes UOKiK potraktował fakt, że użytkowanie produktu „Kolczyki 20 pack Sinsay złote” o numerze 5372K-GLD stwarza poważne ryzyko dla zdrowia konsumentów. Nadmierna ilość kadmu może grozić utratą zdrowia, pierwiastek ten może bowiem gromadzić się w organizmie człowieka i powodować uszkodzenia nerek, kości oraz powodować choroby nowotworowe.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych produktów, które nie spełniają wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny

sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Przy ustalaniu ceny sprzedaży jednej sztuki produktu Prezes UOKiK oparł się na oświadczeniu strony postępowania złożonym w piśmie z 19 kwietnia 2023 r., w którym wskazała, że produkt sprzedawany był za średnią cenę 16 zł netto. Natomiast na podstawie dokumentacji przekazanej przez stronę postępowania w ww. piśmie, Prezes UOKiK ustalił, że liczba egzemplarzy wprowadzonych na rynek wynosiła 15 178 sztuk. Obliczona w powyższy sposób korzyść majątkowa ze sprzedaży 12 441 sztuk (2 737 sztuk zostało zablokowanych do sprzedaży) zestawów wyniosła 199 056 zł. Okoliczność, że aż 12 441 sztuk produktu zostało sprzedanych i pozostaje w użytkowaniu konsumentów, narażając ich na ryzyko związane z utratą zdrowia, organ potraktował jako okoliczność obciążającą stronę postępowania.

Wymierzając karę Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisu art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy). Nie powinno więc ulegać wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych regulujących tę działalność, w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (*vide* wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98). Nałożoną na stronę postępowania karę pieniężną, stanowiącą 20 % maksymalnego wymiaru kary wynoszącego – zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów – do 100 000 zł, Prezes UOKiK uznał za adekwatną do stwierdzonego naruszenia i spełniającą swój skutek prewencyjny. Powinna ona skłonić przedsiębiorcę do nienaruszania już więcej przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Ponieważ przesłanki odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej nie zostały uregulowane w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Przesłanka przewidziana przepisem określonym w art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, waga naruszenia prawa musi być znikoma, a po drugie, strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, że przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa nie znajduje zastosowania. Ze względu na bardzo dużą liczbę produktów, które mogą być wciąż użytkowane przez konsumentów (12 441 sztuk), krąg osób narażonych na zagrożenie związane z produktem jest szeroki. Co istotne, strona postępowania posiadała wiedzę, że produkt „Kolczyki 20 pack Sinsay złote” o numerze 5372K-GLD nie spełnia wymagań bezpieczeństwa², a mimo to nie powiadomiła o tym fakcie Prezesa UOKiK. Dopiero na skutek wszczętego postępowania administracyjnego przekazała Prezesowi UOKiK informację o produkcie niebezpiecznym. Swoje zaniechanie strona tłumaczyła utrudnionym przepływem informacji w związku z wprowadzeniem nowego systemu informatycznego, jednak w opinii Prezesa UOKiK nie stanowi to usprawiedliwienia dla niedopełnienia ustawowego obowiązku w powyższym zakresie. Strona posiadała informację o zagrożeniu stwarzanym przez kolczyki, ponieważ kontrola estońskiego organu nadzoru miała miejsce w jednym z jej sklepów, a po drugie – zgodnie z jej twierdzeniem – sprzedaż kolczyków została zablokowana w lutym 2023 r. Co więcej, strona postępowania w żaden sposób nie wykazała, aby wdrażanie nowego systemu informatycznego miało wpływ na

² Badania laboratoryjne przeprowadzone przez estoński organ nadzoru rynku (protokół nr KL2023/E4054K).

możliwość powiadomienia Prezesa UOKiK o produkcie niebezpiecznym i dlatego niedopełnienie ciążącego na niej obowiązku nie było przez nią zawinione. Wbrew tłumaczeniu zawartemu w piśmie z 19 kwietnia 2023 r. – skala prowadzonej działalności nie usprawiedliwia jej zaniechania, wręcz przeciwnie – od profesjonalisty można oczekiwać znajomości ustawowych obowiązków związanych z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą.

Mając na uwadze powyższe okoliczności oraz zagrożenia dla użytkowników płynące z użytkowania produktu, który nie jest bezpieczny, stwierdzić należy, że na skutek niewypełnienia obowiązku wynikającego z art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, waga naruszenia prawa nie może zostać oceniona jako znikoma. Strona postępowania uniemożliwiła bowiem organowi monitorowanie i nadzór nad prawidłowością procesu eliminacji zagrożeń stwarzanych przez produkt od jego rozpoczęcia, a zatem przyczyniła się w sposób istotny do opóźnienia realizacji ustawowych zadań organu.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, że co prawda strona postępowania zaprzestała naruszenia prawa poprzez przekazanie w toku postępowania organowi nadzoru informacji o produkcie niebezpiecznym, jednakże drugi warunek – przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa nie została w tej sprawie spełniona.

Skoro warunki z przesłanki wskazanej w art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego muszą być spełnione łącznie, a warunek znikomości, jak zostało to wykazane powyżej, nie zachodzi, zatem odstąpienie na podstawie tej przesłanki od nakładania kary i porzestanie na pouczeniu, nie jest możliwe.

Odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 189 f § 1 pkt 2 Kodeksu postępowania administracyjnego również nie jest możliwe, ponieważ Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej, strona postępowania również nie informowała organu o takiej okoliczności.

Ostatnia z przesłanek odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i porzestania na pouczeniu została sformułowana w art. 189f § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z § 2 tego przepisu i wiąże się z wydaniem postanowienia. Należy podkreślić, że w toku postępowania Prezes UOKiK nie wydał postanowienia na podstawie art. 189f § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, a więc na podstawie tej

przesłanki nie mogło dojść do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego oraz niezastnienia przesłanek obligujących organ do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, organ nadzoru uznał za celowe wymierzenie kary pieniężnej w wysokości 20 000 zł (słownie: dwadzieścia tysięcy złotych 00/100), która w okolicznościach niniejszej sprawy spełni swój skutek prewencyjno-represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów. Wymierzona kara stanowi zaledwie 20 % maksymalnej wysokości kary za naruszenie obowiązku określonego w art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy;
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 259 i 803), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w niniejszym pouczeniu i zakwestionowaniu rozstrzygnięcia zawartego w sentencji decyzji, zgodnie z art. 233

ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł – 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany;

- 3) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi;
- 4) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne

rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku
Katarzyna Bednarz
/podpis elektroniczny